

Voimaa vai heikkoutta? Paavalin voima ja heikkous

Ensimmäisessä osassa pastori Arto Malmberg opetti tämän ajan arvoista. Saarnan kolme pääpointtia olivat: 1. Mitkä ovat tämän ajan arvot. 2. Omat arvoni. 3 Mitkä arvot kestää.

Viikko sitten Arto jatkoi otsikolla Jumalan vai ihmisen voima. Siinä sanomana oli Jumalan voima Isässä, Pojassa ja Pyhässä Hengessä sekä Jumalan voima ihmisessä.

Tänään on siis tämän opetussarjan, Voimaa ja heikkoutta, kolmas ja viimeinen osa. Aiheena on Paavalin voima ja heikkous.

Nykyajan trendinä on, että kaikki omat heikkoudet pitää pyrkiä piilottamaan tuoden esille, voisiko jopa sanoa tyrkyttää, omat vahvuudet. Tai en ole ainakaan kuullut monien kirjoittaneen CV:hen olevan siivoton tai huono ajankäytössä. Mitä korkeammassa asemassa on, sitä kovemmat keinot otetaan käyttöön, jotta muut saadaan "raivattua" edestä oman päämäärän saavuttamiseksi. Kynnärpäätaktiikka näyttää olevan enemmän sääntö kuin poikkeus. Yksi parhimmista, ja yleisimmistä, keinoista yrittää piilottaa omat heikkoudet ja epäonnistumiset on kiinnittää huomio toisten heikkouksiin epäonnistumisiin. Tuntuu kovin tutulta kuviolta kun katsotaan esimerkiksi politiikkaa. Monissa yhteisöissä, oli ne sitten työ-, koulu- tai jotain muita yhteisöjä, tämä on myös tavallista. Usein tämä tapahtuu toisten selän takana, näin saadaan pönkitettyä omaa asemaa ja painettua muita alas.

Mitäs voimme oppia tästä tämän päivän henkilöltä eli Paavalilta?

Paavali herättää varmasti mieliteitä suuntaan tai toiseen - myös kristinuskon ulkopuolella. Hän oli suorasukainen ja jyrkkä kannassaan eikä tuntunut välittävän mitä muut hänestä ajattelivat. Hän kirjoitti ison osa uudesta testamentista, joka on meille välillä hepreaa, vaikka kreikaksihan ne on kirjoitettu. Eikä ihme, sillä esim. efesolaiskirjeen alussa on peräti 202 sanaa pitkä hirviölause. Ota siitä sitten selvää! Hmm, pitäisiköhän minun ottaa Paavalista mallia, ja puhua lauseilla missä on parisen kymmentä sivulausetta? ;)
Jos meillä on hankaluuksia ymmärtää Paavalia, niin sen ajan kristityille se oli vielä paljon haastavampaa. Kuinka luottaa tai edes kohdata henkilö, joka kiihkon vallassa ajoi takaa kristittyjä vainotakseen heitä? Miten me suhtautuisimme ISIS:in johtajaan, jos hän tulisi uskoon? Ottaisimmeko hänet avosylin vastaan?
Jokatapauksessa Paavali oli mies, joka sai paljon aikaan. Jumala käytti häntä väkevästi niin silloin kuin vielä tänäkin päivänä. Tässä muutama lainaus raamatun tutkijoilta:

Adolf Deissmann, saksalainen teologi (1866-1937): "Ei ole toista persoonaa Neron päivien jälkeen, joka olisi jättänyt niin pysyvän merkin ihmisten siuluihin kuin Paavali."

James Stalker, skottilainen teologi (1848-1927): "Paavali oli yksi ihmiskunnan kaikkien vaikutusvaltaisimmista opettajista, suuri määrä joka vuosisadalta on adoptoinut häneltä heidän tapansa ymmärtää kaikki vaikeimmat asiat ihmisyyteen liittyen."

F.F. Burce, brittiläinen teologi (1910-1990): "Ei mikään yksi tapahtuma, Kristusta itseään lukuunottamatta, ole osoittautunut niin ratkaisevaksi tekijäksi kristinuskon historian suunnalla kuin Paavalin kääntyminen ja hänelle annettu tehtävä."

1. Paavalin ylivertainen asema

Kirjeessä Filippiläisille Paavali varoitti heitä vääräoppisista juutalaisista. Vanhurskaus tulee yksin Jumalalta eikä se sisällä mitään ihmisen tekoja mukaanlukien ympärileikkaus. Näin hän kirjoitti:

Fil. 3:2 Varokaa noita koiria, noita pahoja työntekijöitä, varokaa noita pilalle leikattuja! 3 Todellisia ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa emmekä luota lihaan, 4 vaikka minulla on mihin luottaa lihassakin. Jos joku muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin vielä enemmän minä. 5 Minut on ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä, olen Israelin kansaa, Benjaminin heimoa, heprealainen heprealaisista syntynyt, lakiin nähden fariseus, 6 intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton.

Paavalin rinnalla suurinkin suu olisi mennyt suppuun. Nyrkkeilijöiden tai vapaaottelijoiden trash-talk, siis mitä he harrastavat ennen otteluita, on pientä tämän rinnalla. Paavali sanoi ja oikein haastoi, että jos joku kuvittelee olevansa jotain lain edessä, hän oli paljon paljon enemmän. Eikä tämä ollut mitään tyhjänpäiväistä puhetta ilman mitään totuus pohjaa, vaan hän avoimesti kertoi faktat. Eikä kukaan ollut häntä paremmassa asemassa lakiin nähden. Mikähän olisi hyvä vertaus hänen asemaansa nykyisessä Suomessa? Jos Suomi olisi kuninkaskunta, niin hän olisi syntynyt kuningasperheeseen. Hän olisi valmistunut Oxfordin yliopistosta ja johtanut Nokiaa sen loistovuosina. Sosiaalisessa mediassa ei olisi hänen vertaistaan ja hän olisi rauhanneuvottelija numero 1 maailmalla. Listaa voisi hyvin jatkaa, mutta tästä varmaan saa jo vähän kuvaa mitä Paavali kirjoitti. Siitä vaan sitten kilpasille kummalla olisi paremmat aikaansannokset. Yksinkertaisesti kukaan ei olisi Paavalin kanssa samalla viivalla. Hänellä olisi käytännössä kaikki mitä ihmiset tässä maailmassa voisi toivoa ja hän olisi tehnyt kaiken mitä ihailemme.

Miten Paavali sitten eli? Ottiko hän kaiken hyödyn siitä armoituksesta mikä hänelle annettiin, ja kovasta uurastuksesta mitä hän teki saadakseen itsensä historian kirjoihin yhtenä mahtavimmista ihmisistä? Kyllä hän on historiallisesti tunnettu, erityisesti kristinuskon historiassa, mutta ei todellakaan sen tähden, että hän olisi tehnyt itsestään suurta numeroa. Paremminkin Paavali nöyräsi itsensä ja ajatteli kaiken muun olevan roskaa Kristuksen tuntemisen rinnalla, kuten hän äsken luettujen jakeiden jälkeen kertoi. Paavali myöskin ymmärsi, että lakiin perustava vanhurskaus on sula mahdottomuus. Mikään meidän teko tai saavutus ei vie pois syntiä. Saamme vanhurskauden Jumalan armosta ja yksin uskosta Jeesukseen. Ei mistään muusta. Luetaanpa yksi esimerkki miten Paavali ei korottanut itseään ensimmäisestä korinttolaiskirjeestä.

2. Paavalin heikkous

1. Kor. 2:1 Niinpä, kun tulin luoksenne, veljet, en tullut julistamaan teille Jumalan salaisuutta suurenmoisoin puhein tai viisauden keinoin. 2 Olin näet päättänyt olla teidän luonanne tuntematta mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. 3 Olin luonanne heikkouden vallassa, hyvin pelokkaana ja

vapisevana. 4 Puheeni ja julistukseni ei ollut inhimillisen viisauden suostuttelevia sanoja vaan Hengen ja voiman osoittamista, 5 jotta teidän uskonne ei perustuisi ihmisviisauteen vaan Jumalan voimaan.

Korinttolaiset rakastivat suuria ja viisaita puheita. Se oli todellista mannaa heidän korville. Ei ole epäilystä, etteikö Paavali olisi kyennyt sellaisia pitämään. Paavali, yksi Korintin seurakunnan perustajista, ei kuitenkaan käyttänyt valttikorttiaan mitä äsken kävimme vähän läpi. Päinvastoin - hän oli heikkouden vallassa eikä julistus ollut inhimillisesti viisauden sanoja. Luvussa yhdeksän hän kertoo miten hän eli juutalaisena juutalaisten keskuudessa ja kuin ilman lakia niiden keskellä kenellä ei ollut lakia vain voittaakseen mahdollisimman monta Kristukselle. Miksi hän ei sitten pitänyt suuria ja viisaita puheita Korintin seurakunnassa? Koska asiasisältö on oikeasti se mikä ratkaisee. On hyvin mahdollista, ja sitä tapahtuu tänäkin päivänä, että joku pitää puheen mikä vetoaa ihmisten tunteisiin, mieliin ja viisauteen niin syvällä tasolla voittaen heidät ajattelemaan samoin. Ja jos asiayhteyttä katsotaan, niin se voi olla täyttä hölynpölyä eikä sillä välttämättä ole mitään tekemistä todellisen viisauden kanssa. Tai että ainoastaan sillä on merkitystä, että nautinko puheesta, onko se hyvää viihdettä. Joskus on mukava katsoa viihdettä, mutta sen paikka ei ole seurakunnassa. Älkäämme siis anna kenenkään karisman tai sanaleikkien viedä meitä mukanaan. Paavali ei halunnut korinttolaisten uskon perustuvan ihmisviisauteen vaan Jumalan voimaan (jaa 5). Tämä on hyvä meidänkin pitää mielessä.

Mitätöikö tämä sitten kaiken viisauden? Tulisko meidän sitten ajatella, että Jumalan viisaus on niin suurta, joten jätänpä asian sikseen? Ei! Kristus-ruumiissa on monta jäsentä ja kaikille on paikka. Näin myös teologeilla ja apologeilla on tehtävänsä. Yksi pelastuksen osoitus tai hedelmä on, että me haluamme oppia tuntemaan Jumala paremmin päivä päivältä. Tämä pääosin lukemalla Hänen Sanaansa. Olen kuullut sanottavan, että Jumala on lähettänyt meille 66 rakkauskirjettä. Saakoon Jumala tehdä meissä kaikissa työtä ja vetää meitä Hänen puoleensa, jotta saisimme rakentua raamatun kautta. Onhan tämä luonnollinen reaktio kaikkia kohtaan keitä todella rakastamme. Jumala on siis armossaan kutsunut ja varustanut hyviä opettajia keiden kautta saamme rakentua uskossa. Itsekin olen kuunnellut monia saarnoja ja ollut kiitollinen niistä Jumalalle. Mutta vaikka kuuntelisin kaikista luetettavimman pastorin saarnaa, ei sitä pidä ottaa sokeasti vastaan totuutena ilman pureksimatta. Kukaan meistä ei ole täydellinen ja sen tähden on tärkeää tarkistaa onko se Jumalan Sanan mukaista Pyhän Hengen kautta. Toivottavasti teet sitä myös nyt.

Ihmisiä tulee ja menee. Samoin myös pastoreita ja teologeja. Olivat he sitten kuinka hyviä tehtävissään, ei heidän varaan voi rakentaa uskoa. Tätä ei myöskään voi tehdä esim puolison varaan, vaan meidän kaikkien on itse päätettävä mihin me uskomme ja luotamme. Evankeliumissa on Jumalan voima pelastukseksi kaikille, jotka usko. Kristus on se kallio mihin meidän täytyy rakentaa elämä. Kaikki muut perustukset tulee pettämään.

3. Jumalan vahvuus loistaa heikkoudessa

Toinen luku alkoi sanalla 'niinpä.' Jos näet adverbejä tai konjunktioita raamatussa, on hyvä lukea ja tutkia mitä siellä sanottiin ennen sitä. Tämä varmasti auttaa sinua ymmärtämään ja sisäistämään sitä paremmin. Esimerkiksi tässä sana 'niinpä' kertoo, että edellä olevat jakeet ovat lähtökohtana sille, mitä tulevilla jakeilla tarkoitetaan. Luetaan siis mitä Paavali kirjoitti ensimmäisen luvun lopussa.

1. Kor. 1:18 Sanoma rististä on hullutusta niille, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. 19 Onhan kirjoitettu: ”Minä hävitän viisaitten viisauden ja teen tyhjäksi ymmärtäväisten ymmärryksen.”
20 Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailmanajan älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi? 21 Koska Jumalan viisaudesta maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat. 22 Juutalaiset vaativat ihmetekoja, ja kreikkalaiset etsivät viisautta, 23 mutta me saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta. Hän on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus, 24 mutta kutsutuille, niin juutalaisille kuin kreikkalaisillekin, Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus. 25 Jumalan hullutus on ihmisiä viisaampi ja Jumalan heikkous ihmisiä voimakkaampi.
26 Katsokaa omaa kutsumistanne, veljet. Ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa eikä monta jalosukuista. 27 Mikä maailman mielestä on hullutusta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailman mielestä on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen voimakkaat häpeään. 28 Mikä maailmassa on syntyperältään alhaista ja halveksittua, mikä ei ole mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen mitättömäksi sen, mikä on jotakin, 29 ettei mikään liha voisi kerskailla Jumalan edessä. 30 Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi, 31 jotta tapahtuisi, niin kuin on kirjoitettu: ”Joka kerskaa, kerskatkoon Herrasta.”

Jos me hävittäisiin vertailu Paavalia vastaan tennistermein 6-0, meidän viisaus Jumalan edessä on vielä aivan toisella tasolla. Luonnollisesti. Hän on Jumala, me ei olla. Koska ihmiset eivät omassa viisauudessaan oppinut tuntemaan Jumalaa, joten Hän päätti pelastaa heidät hullutuksen kautta. Onko niin, ettei maailmassa ole mitään älykkyyttä? Ei se sitä tarkoita, vaan että heidän maallinen maailmakatsomus ja älykkyys on täysin arvotonta kun kyseeseen tulee Jumala ja hengelliset asiat. On helppo kuvitella ihmisten kysyvän, että eikö Jumalla ollut viisaampaa suunnitelmaa kuin kuolla ristillä? Tai onko Jumala niin heikko, että Hänen piti kuolla ristillä? Ristillä kuollut Jumala onkin hullutusta, kun on ylpeä, eikä näe omaa syntisyyttään. Tämä on monille länsimaalaisille ensimmäinen harha-askel, he ajattelevat olevansa hyviä ihmisiä. Todellisuudessa Jumalan edessä kukaan ihminen ei ole hyvä tai synnitön.

Juutalaiset vaativat ihmetekoja. Niitä Jeesus toki teki runsain määrin ja osakin niistä on riittävä todistus siitä kuka Hän on. Monet sen ajan juutalaiset ajattelivat Jumalan valtakunnan tuovan muutoksen maalliseen elämään. Nimellisesti Rooman ikeestä pois pääsemiseen ja Daavidin kaltaisen kuninkuuden palauttamiseen. Kreikkalaiset, tai pakanat, etsivät viisautta. Viisautta, joka poistaisi kaikki ongelmat maailmassa. Heille kuoleva Jumala ei ollut voimakas, vaan päinvastoin heikko. Mutta kaikille, jotka uskoo, tämä hullutus Kristuksesta ristillä kuolleena on Jumalan voima ja viisaus. Jumalan voima pelastaa minut ja sinutkin.

Näin Jumala saattoi jo maailman viisaat ja voimakkaat häpeään. Yhtenä päivänä kaikki kielet tunnustaa, että Jeesus Kristus on Herra ja kaikki polvet notkistuu Hänen edessään. Silloin he joutuvat häpeään uudestaan. Kaikesta maallisesta viisaudesta puuttuu todella tärkeä tieto ja voima: Miten kukaan voi pelastua Pyhän Jumalan edessä. Kellään ei ole mitään kerskattavana Jumalan edessä. Kristuksessa meillä on viisaus, vanhurskaus, pyhitys ja lunastus. KAIKKI. Näin ollen meille ei jää muuta kerskattavaa kuin Kristus.

Jumalan halusi näyttää pelastussuunnitelmassaan, että kaikki on Hänen tekoja, eikä pienemmissämäärinkään ihmisten. Jos siihen olisi tarvittu ihmisten tekoja tai viisautta, niin silloinhan osa pelastuksen kunniaa kuuluisi heille. Jumala ei kunniaansa jaa. Ja jos meidän pelastus riippuisi osaltaan meidän teoissa, niin varmasti me pystyisimme pilaamaan ne. Jos minä otan vastaan pelastuksen lahjan, uskomalla ja luottamalla Jeesukseen ja Hänen ristintyöhönsä, olen pelastettu.

John Oswald Sanders, kristitty kirjailija & lähetysjärjestön johtaja (1902-1992), kertoi tarinan Frederik Booth-Tuckerista (1853-1929). Hän eli Intiassa, mutta aloitettuaan seuraamaan Jeesusta hän turhastui työhönsä ja etsi jotain suurempaa. Frederik irtisanoutui ja liittyi pelastusarmeijaan Intiassa - paikkaan minkä kielen ja kulttuurin hän tunsu. Sitoutumisesta ja kovasta yrityksestä huolimatta hän ei pystynyt saavuttamaan ihmisiä keitä hän tavoitteli. Joten hän ja toinen mies pelastusarmeijasta päättivät vaihtaa länsimaiset vaatteet viittoihin kierrellen kylästä kylään evankeliumia kertoen. Heillä oli vain "kerjäläisen kuppi" ja pieni reppu mukanaan, he siis elivät ihmisten anteliaisuudesta. Kiviset tiet yhdistettynä Intian polttavaan aurinkoon toi heidän jalat täyteen rakkuloita - he kävelivät paljain jaloin.

Saavuttuaan yhteen kylään ja yritettyään puhua kylänjohtajien kanssa heidät käännytettiin kylmästi pois tyhjin käsin. Oltuaan liian väsyneitä jatkamaan matkaa sinä päivänä, he ottivat torkut puun alla. Herättyään he huomasivat olevan kyläläisten ympäröivänä tietämättä mitä tulisi tapahtumaan. Kyläläiset pahoittelivat aiempaa käytöstä ja antoivat heille ruokaa ja vettä. Kylän johtaja sanoi Tuckerille: "Kun tulimme katsomaan teitä teidän nukkuessanne, huomasimme teidän rakkulaiset jalat. Emme tienneet teidän olevan pyhiä miehiä." Miehet saivat kyläläisten kunnioituksen ja seuraavien viikkojen jälkeen myös ystävyys- ja luottamuksen. Viimein he johtivat koko kylän, yli 25 000 ihmistä, Kristuksen yhteyteen. Mielenkiintoinen yksityiskohta hänen elämästään: viimeisinä elinvuosinaan hän teki lähetysmatkoja mm Baltian maihin sekä Suomeen.

Jumalalle meidän heikkous ei ole mikään este. Älä siis piilota rakkuloitasi vaan anna Jumalan loistaa niiden läpi. Silloin Jumalan suuruus ja voima tulee vain entistä kirkkaammin esille.